
מסלול שחקן-יוצר-חוקר
בתמיכת קרן הפקות ע"ש אהלה הלוי ז"ל
תיאטרון האוניברסיטה
החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב
מרבדה
מופעי גמר במסלול שחקן-יוצר-חוקר
25.6.23
- עד -
28.6.23
שריברנה

אוניברסיטת תל אביב, בניין מקסיקו והגלריה האוניברסיטאית
להזמנת כרטיסים: www.bit.ly/tautkts1

מסלול שחקן-יוצר-חוקר לתואר שני יישומי (MFA) מציע לימודים והתנסות בתחום היצירה הבימתית העצמאית. הלימודים מכוונים לפיתוח מחקרי וביצוע ניסיוני, אישי או משותף, של מופעים הנסמכים על חומרים מקוריים. משנת תשפ"ד, יהיה זה **המסלול למופע עצמאי** לתואר שני, הכולל שחקן-יוצר-חוקר ותיאטרון קהילתי וארטיביזם.

היוצרות והיוצרים במסלול הם יזמים בעלי אחריות ומעורבות כוללת, ועבודתם מקיפה בימוי, משחק, עיצוב ותנועה. חומרי המופע נוצרים על ידיהם (לעומת הצגה המבוססת על מחזה נתון), ויכולים להתבסס על נרטיבים אוטוביוגרפיים, חברתיים והיסטוריים ועל עיבוד של חומרים תיעודיים, מחקריים וספרותיים.

היצירה במסלול מזמינה גיבוש תפיסה דרמטורגית, הפעלת פרקטיקות של פרפורמנס, שותפות בפיתוח חשיבה מרחבית, חזותית ובינתחומית ופיתוח יכולת משחק וביצוע. תהליכי היצירה מאפשרים ניסוי, גילוי וחידוש של השפה האמנותית ומגובים במחקר עיוני ותרבותי. הלימודים כוללים שיעורים מעשיים ייעודיים לפיתוח מופע עצמאי, סמינרים, פרויקט גמר מלווה ובעקבותיו בחינת גמר.

מסלול ייחודי זה נוטל מקום מרכזי בחוג לאמנות התיאטרון ובפעילויות הפקולטה לאמנויות. מופעי הגמר שנוצרים בו, ועולים בפסטיבל **טריבונה**, מוצגים על במות חיצוניות וזוכים בהכרה ובהצלחה. תפיסתו הולמת את מרכזיותו וחשיבותו של תחום המופע העצמאי בארץ ובעולם.

זירת המופע העצמאי, הכורכת את החשיבה האסתטית ואת חקר הביצוע בחוויות חיים משמעותיות, היא תמיד התנסות מורכבת, בוודאי בזמני אי-ודאות ושיבוש עמוק. תהליכי היצירה ממשיכים לנוע בין המרחב הפרטי ליציאה אל העולם, בין התפרקות לדרך הגילוי והבנייה. הודות לרוח ולכוח היצירה, האופטימיות והסולידריות, יחד עם צוות מלווה מסור ומחויב, מתקיים פסטיבל **טריבונה**.

רחל חלפי / הַדְּבָרִים הַחַלָּשִׁים

הַדְּבָרִים הַחַלָּשִׁים קוֹרְאִים לָנוּ
בְּכְאֵב
גֶּזַע הָעֵץ הַמְּפֻסָּל בְּיוֹפִי חָבוּי
בְּרֶחוֹב אֲלִים
יֶלֶד זוֹהֵר מֻקָּף
אֲנָשִׁים כְּבוּיִים
הָרַקָּמָה הַלּוֹהֶטֶת שֶׁל פֶּרַח
הִיבִּיסְקוּס טוֹבֵעַ
בְּתוֹךְ פִּיחַ
אֵיזֶה הֵד שֶׁל שֶׁקֶט
מִתְחַבֵּא

(רחל חלפי, סין, הקיבוץ המאוחד, 2013)

החוג לאמנות התיאטרון
הפקולטה לאמנויות
ע"ש יולנדה ודוד כץ
אוניברסיטת תל אביב

מסלול שחקן-יוצר-חוקר בתמיכת קרן הפקות ע"ש אהלה הלוי ז"ל

טריבונה

המופעים מתקיימים באוניברסיטת תל אביב, בניין מקסיקו והגלריה האוניברסיטאית
להזמנת כרטיסים מראש דרך האתר: www.bit.ly/tautkts1

צוות **טריבונה**

ראש מסלול שחקן-יוצר-חוקר:	ד״ר דפנה בן־שאול
ליווי אמנותי:	פרופ׳ רות קנר, ד״ר חן אלון, נטלי צוקרמן
שיעור הפקה:	גדי בר־עוז
שיעור מכניזם של המופע לקראת טריבונה:	נטלי צוקרמן
שיעור וחונכות עיצוב:	כנרת קיש
שיעור וחונכות תנועה:	מור לידור
עיצוב תאורה:	רותם אלרואי, איריס מועלם

החוג לאמנות התיאטרון ותיאטרון האוניברסיטה

ראש החוג לאמנות התיאטרון	ד״ר דרור הררי
עוזרת מנהלית:	דנה אורן בר-חי
מזכירת סטודנטים.ות:	הילה פלק

תיאטרון האוניברסיטה

מנהל תיאטרון האוניברסיטה:	אלון טיראן
רכז הפקות:	גיא גודורוב
מפיק ראשי ואחראי לימודי הפקה:	דני בילינסון
מנהל טכני:	אלכס וולסקי
ע. מפיק:	לין שלום בלה
מזכירת הפקות:	עינת צ׳אקי גואטה

נגר: סרג'יו גריסק | **תופרת:** ולנטינה סטץ | **מנהלת מתפרה ומחסן תלבושות:** נגה פז אוקסמן | **תכנות סאונד:** עודד רוסלר | **מחסן תלבושות ואביזרים:** ניצן חן פרום | **חונך ניהול ייצור תפאורה:** דרור הרנזון

צוות הפקת טריבונה — סטודנטים

ניהול הפקה: נועה ויצמן, יערה נשר

צוות טכני ותפעול הצגות: בל בוצ'לין, אפיק דור, קרן רז הולי, שקד הורטמן, שיר חוברה, שאולי נבון, מעיין רובין, נגה שטרייפלר

עריכת תכניה: ד״ר דפנה בן־שאול | **עיצוב גרפי:** יעל כפיר, המשרד לעיצוב גרפי

מופעי **טריבונה** (על פי א״ב של שמות היוצרים/ות)

עמית ארז ורני נגר | **קילופים**

25.6.2023, 19:30
26.6.2023, 18:00
27.6.2023, 19:15
בניין מקסיקו, חדר 207ב'

לי ארנן | **לעבור**

25.6.2023, 18:45
26.6.2023, 20:15
27.6.2023, 20:00
בניין מקסיקו, חדר 207א' (מראות)

ליאת הרשקוביץ | **פרוטוקול ככאו**

25.6.2023, 20:15
26.6.2023, 18:45
27.6.2023, 21:15
בניין מקסיקו, חדר 207א' (מראות)

אביגיל יעקובי | **קול הפחד**

25.6.2023, 18:00
27.6.2023, 20:30
28.6.2023, 21:00
בניין מקסיקו, חדר 121

יעל כליף | **אגב הכל**

26.6.2023, 19:30
27.6.2023, 20:30
28.6.2023, 20:30
בניין מקסיקו, חדר 207ב'

מירי לביא | **לבשתי את עצמי הפוך**

25.6.2023, 18:00
26.6.2023, 21:00
28.6.2023, 19:30
בניין מקסיקו, חדר 207ב'

מעין ליכטנברג | **פקעת תפילה**

26.6.2023, 21:00
27.6.2023, 18:30
28.6.2023, 20:00
בניין מקסיקו, חדר 121

רותם נחמני | **סופרת עד עשר**

25.6.2023, 19:30
28.6.2023, 18:45
28.6.2023, 20:45
הגלריה האוניברסיטאית

שחף סגל | **The Men I Love**

25.6.2023, 21:00
27.6.2023, 18:00
28.6.2023, 18:00
בנין מקסיקו, חדר 207ב'

עדי פאול | **אי שקט**

25.6.2023, 19:30
26.6.2023, 18:45
27.6.2023, 19:30
בנין מקסיקו, חדר 121

נועם צפורי | **בַּבוּשְׁקָה**

25.6.2023, 20:45
26.6.2023, 20:00
28.6.2023, 19:00
בניין מקסיקו, חדר 121

מפגש להוקרת קרן ההפקות ע״ש אֹהלה הלוי

יום שני, 26.6.2023, 17:00, בניין מקסיקו, חדר 212

פרופ' אדר' **ערן נוימן**, דקאן הפקולטה לאמנויות
ד"ר **דרור הררי**, ראש החוג לאמנות התיאטרון
עו"ד **דורון כוכבי**, נאמן הקרן ע"ש אֹהלה הלוי

ד"ר **יאיר ליפשיץ**, "משה הלוי ועזה כמוות אהבה: חבלי הלידה של התיאטרון המזרחי בארץ ישראל"*

* בעקבות מאמר שנכתב עם פרופ' **נפתלי שם טוב**

הנחיה: ד"ר **דפנה בן-שאול**, ראש מסלול שחקן-יוצר-חוקר

מופעי

טריבונה

קילופים

יצירתם של עמית ארז ורני נגר

איך מדברים על התאבדות? איך מדברים על התאבדות של אדם, של קרוב משפחה, של חברה, של עם? בורחים.

סיפורי התאבדות משפחתיים נכרכים במופע משותף יחדיו (כמו מצה, חרוסת ומרור) ומתמקמים במציאות החברתית של התקופה האחרונה ובלב הקונפליקט הישראלי. ההתאבדות נקשרת בחבלי גורל, בנבואה וחורבן. בחלל הטעון מבפנים ומבחוץ, אנחנו נסגרים יחד בלית ברירה ונעים בין הומור ועצב, בין ייאוש לתקווה, בין אבסורד להגיון.

שלא ברצוננו, אנחנו מייצגים את המגזרים שאליהם אנו שייכים (האם שייכים?). בהתחלה ניסינו לברוח מזה, למה לסחוב על הכתפיים את כל המעמסה הזו? אבל המציאות משכה אותנו בחזרה בכוח, ככה היא פועלת. נסחפנו פנימה אל תוך המערבולת.

המופע מורכב משברים של סיטואציות ושיחות, שרובן נוהלו במטבח של רני, וחוברו יחד. פעולת הקילוף מתפתלת, עוקפת וחושפת נקודות כואבות, ממלטת אותנו החוצה, מהבמה אל המציאות, ובחזרה.

אזהרת טריגר: המופע עוסק באובדנות, כולל התייחסויות מפורשות לנושא.

יצירה וביצוע: **רני נגר**, **עמית ארז** / כתיבה: **עמית ארז** / ייעוץ אמנותי: **אליה בקשי**, **נתי בן חנן** / מוזיקה: **יובל אולמן** / ליווי אמנותי: ד"ר **חן אלון**

לעבור

יצירתו.ה של לי ארנן (פלואיד סנואו)

״מי אני עכשיו - אישה או גבר? אי אפשר לענות על השאלה הזאת כל עוד אלה האפשרויות היחידות. [...] מה אם האני האמיתי שלי יוכל עכשיו לצאת החוצה, אחרי שהשתנה במסע? מי אהיה?״*

אם היו מבקשים ממך להכין ציר מגדרי של חייך, מה היה בתוכו?

במשך זמן רב חשבתי שאילו הסביבה הייתה רואה אותי כפי שאני, כשעוד הייתי חלק מהבנות, לא הייתי עושה את התהליך בכלל. לקח לי הרבה זמן להבין שגם כשהייתי אחת מהן, כבר הייתי עמוק בתוכו. מאז ומתמיד ראיתי את הוורוד והכחול בתוכי מתערבבים זה עם זה. במשך שנים ניסיתי לנקות כל זכר לוורוד שבתוכי, כדי שיאפשרו לי להיות חלק מהצבע הכחול, אך לא משנה כמה ניקיתי, עדיין הרגשתי מלוכלך.

ואז חציתי איזה קו. פתאום העולם התחיל לראות אותי כחלק מהבנים ולא ראו עוד את הוורוד שבתוכי. הצלחתי להסתיר את כולו ועכשיו יש לי את היכולת להביט עליו מחדש ולבחור איך וכיצד לחשוף אותו לעולם. זכיתי לכוחות על עם התהליך שעברתי, כוח על שמאפשר לי לראות רבדים של מגדר בכל מקום שבו אני שוהה.

מופע פרפורמנס המביא את שכבות המגדר בחיי ואת הפערים שבתוכם אני חי.ה: גבר – אישה, שוליים – מיינסטרים, חינוך – גלאם. המופע מתעסק בשאלות שצפות במהלך מסע מגדרי ובאופן שבו נוצרת שפה חדשה המאפשרת להמשיג את הדרך המפותלת. ביצירה אני מבקש.ת להפוך את יחסי הכוח של חיי ולאפשר לקהל הצופים לנסות ולשאול – מהו המסע שלכם.ן?

* לזלי פיינברג, *סטון בוצ׳ בלוז*, תרגום: יסמין פיאמנטה, הוצאת סיטרא אחרא, 2005, 225.

בימוי וביצוע: **לי ארנן** / ליווי ועיצוב תנועה: **נגה כריסטובסקי** / עיצוב סאונד: **איתמר כריסטובסקי** / ייעוץ אמנותי: **נטלי צוקרמן** / ליווי אמנותי: **ד״ר חן אלון**

טקסט: לזלי פיינברג, *סטון בוצ׳ בלוז*; מוזיקה: Michael Buble, “For once in my life”; Cesaria; Evora, “Besame Mucho” ; יונתן גפן, "הילדה הכי יפה בגן", לחן: יוני רכטר, ביצוע בפסנתר: ירון קולברג.

תודה למשפחה הנבחרת והקווירית שלי, שתמיד שם עבורי ועוזרת לי להעז לחקור את עצמי ואת הסביבה שמקיפה אותנו.

פרוטוקול קקאו
יצירתה של ליאת הרשקוביץ

"אני סבור שרומנים שלא כוללים טכנולוגיה נכשלים בתיאור החיים, בדיוק כפי שהוויקטוריאנים נכשלו בתיאור החיים כשלא כללו סקס בספרות."*

006 אנדרואידית נוצרה בתאגיד ROBOTICS AI וחושפת שהיא צריכה להציל את עמותת פרוטוקול קקאו, העמותה שהצילה את חייה. 006 חושפת כיצד היא זכתה לעצמאות ולחופש שלה, עם אימוץ חתול ביוני והתמכרות לשוקולד.

אישה היא תבנית נוף המסרים שעליהם היא גדלה. המופע עוסק בתבניות שעיצבו אותנו. במודע ולא במודע, הוטבעו בנו מיתוסים שבהם יש לנו תפקיד. מאוויים שהופקדו בנו מדורי דורות קידדו אותנו לשפה שלתוכה נולדנו – האם אפשר להשתחרר מהקידוד שהוטל עלינו ולזכות בחופש ועצמאות?

במונודרמה אינטימית, בין קידוד לשיבוש, חושפת האנדרואידית את סיפורה.

* קורט וונגוט, *אדם ללא ארץ*, כנרת זמורה ביתן, 2007, 24.

יצירה וביצוע: **ליאת הרשקוביץ** / דרמטורגיה: **דנה אתגר** / עריכת טקסט המופע: **דיקלה חביון** / ליווי אמנותי: ד"ר **חן אלון**

תודות: לאורי לקינסקי על הייעוץ האומנותי; לעידית הרמן היקרה על ליווי בימתי מאיר עיניים; לעמית ארז על הליווי הדרמטורגי בתחילת הדרך עם הטקסט; למשקה האלים, קקאו, שבלעדיו המונודרמה לא הייתה מתקיימת.

קול הפחד

יצירתה של אביגיל (טליה) יעקובי

אני באה מדורות של פחד. פחד עמוק, מגונן, מהתל. פחד שמשהו יישמט מבין האצבעות.

אני מהנבהלות. כשמבהילים אותי הלב דופק בחוזקה ומחסיר פעימה ולוקח לי רגע או שניים עד שהנשימה חוזרת לסדרה.

אצלנו במשפחה הפחד נוכח. כולנו מפחדות ומפחדים. זו יכולה להיות שיחה עם אמא בשעת לילה מאוחרת, כשהיא הלומת שינה ומבררת שהגעתי הביתה בבטחה. או הסתרת מידע מאבא כשאני נוסעת למקום שעלול להיחשב מסוכן. או אחותי, שבחרדה אמתית בדקה אם כל הילדים חיים רגע אחרי נסיעה מהנה ברכבת הרים.

וגם אני לא חפה מפחדים וחרדות – עוד מילדות, כשסבלתי מחרדת בחינות, כשהבטן מתהפכת והזיעה ניגרת והראש לא מצליח להתמקד והלב דופק. או כשאני נכנסת למקור מים ומחפשת מייד את האדמה להניח עליה את הרגליים. וגם בכבישים, שבהם אני מסרבת ולא מסוגלת לנהוג. כל כך הרבה פחדים, שמציפים ועולים ולעיתים, קצת הרבה, משתלטים על החיים.

ביצירה זו אני מתמודדת עם מושג הפחד ושוחה בחוויות אישיות; מפרקת את הפחד עם הקהל, באמצעות מופע קולי וצלילה לתוך הסיפורים, לעומק הפחדים, בפרקטיקה של תסכית, מופע קולי, תיאטרון חפצים ותיאטרון סיפור. במופע אני מזמינה את הקהל לצלול דרך שלוש אפיזודות של פחד לתוך התחושה שמקננת תדיר בחיי.

המופע מוקדש לזכרה של סבתי אלגריה אלבז זכרה לברכה, שלימדה אותי מהי אהבה המהולה בפחד ובדאגה.

יצירה וביצוע: **אביגיל (טליה) יעקובי** / ייעוץ אמנותי: **מור לידור, קרין שטאנג**, **אריאל קרן, שגית זליגר, טלי שכטר**, **כנרת קיש** / דרמטורגיה: **שחף סגל** / ייעוץ סאונד והקלטות: **אלדד לידור**, **שרון גבאי**, **מיכאל צ'רני** / ייעוץ לשוני: **תמי איינהורן** / ליווי אמנותי: פרופ' **רות קנר**

תודות: לכל מי שהאמין בי ותמך בפרויקט זה; תודה מיוחדת למעין ליכטנברג; ולהוריי ומשפחתי האהובה.

אגב הכל
יצירתה של יעל כליף

אוסף רגעים של דרמות יומיומיות, ריטואלים של הגוף ורשימות של הלב

יצירה וביצוע: **יעל כליף** / יוצרות-שותפות ומבצעות: **אור אלוני**, **נועה פרידמן** / ניהול מוזיקלי: **אור אלוני** / ייעוץ אמנותי: **טל סימון** / ליווי אמנותי: פרופ' **רות קנר**

תודה גדולה לזירה הבינתחומית

לבשתי את עצמי הפוך

יצירתה של מירי לביא

המופע בנוי משברי המציאות שבתוכה אני מתקיימת, אשר מהדהדת מתוכי דרך מעברים אסוציאטיביים בין דמויות ורעיונות שחיים בי. מנסה לברר מה שייך לי ולאן אני שייכת.

מצאתי עוגן בהגותו של פרופ' ישעיהו ליבוביץ, אשר בבהירות חדה, בוטה ועוצמתית מנערת ממני סְחוֹפֶת של רעיונות חבוטים.

...כשבְּעָתַת הקיום מפלחת את שכבות המחשבות והשמיכות, חושפת בחושך הסמיך את הגוף הישן, שלא מבין מי הוא ורק ההוויה קיימת, חמקמקה. אני רוצה אותה קרוב אלי...

יצירה וביצוע: **מירי לביא** / בימוי: **עינת קירשנר** / ליווי אמנותי: פרופ' **רות קנר**

טקסטים המשמשים את המופע: רינת קליין ואורי רוזנווקס (יוצרים), *ליבוביץ – אמונה, אדמה, אדם*, סדרה תיעודית בבימוי: אורי רוזנווקס, 2013; יגאל בורשטיין (במאי), *ליבוביץ במעלות*, 1981; תיעוד של ליבוביץ ואביעזר רביצקי משוחחים, צוותא, הטלוויזיה הישראלית, 1995 בקירוב.

תודה למרכז לתיאטרון עכו.

פקעת תפילה

יצירתה של מעין ליכטנברג

"הציפייה העזה ביותר הממלאת את התפילה היא הציפייה למאזין, לנמען – ציפייה, הנובעת מאמונה מזעזעת, שערורייתית אפילו, שאמנם יש נמען, ולו גם עלום: יש מי שמאזין לי, שמקשיב לי, שמקבל את תפילתי".*

תחושות, חלומות ותקוות תופחים בבטן ומבקשים לצאת לאוויר העולם. את יציאתם החוצה מלווה רטט של תשוקה עזה להולדתם, לצד פחד גדול. מה יקרה להם ברגע המפגש עם העולם שבחוץ? כיצד הם יתקבלו כשאשתף אותם עם העין המתבוננת, והן חשופים ועירומים? זהו רטט של תפילה.

המופע צולל אל תוך חריקת המפגש שבין הקשר הרוחני לקשר האנושי, דרך סיפורה של חנה המקראית. חנה כמהה ללדת. היא יוצאת למסע של תפילה, אך נתקלת במבט קר ובאוזניים אטומות מצד הסובבים אותה. כך היא נעה בין תשוקה אל האינסוף לבין כמיהה להרגיש חלק מהעולם הזה. האם לתפילתה יש מקום בין ההולכים על שתיים? האם, כשהיא תפער את פיה בתפילה, החלל יתמלא בקול זעקתה, או ששוועתה תיוותר אילמת באין אוזן לשמוע אותה?

דרך סיפורה של חנה, מנסה גם אני ללדת תפילה פנימית אל תוך עולם חיצוני ולעיתים מנוכר. המופע מבקש לפצח את חווית הבדידות שבתפילה, וביצירה, כשהן נפגשות עם העולם. התפילה הפנימית מחפשת את דרכה החוצה מתוך פקעת הבדידות.

מוזמנות ומוזמנים להיות עדים ושותפים למסע של תפילה: להיות עין מתבוננת, ואם תרצו - גם פֶּה מייחל וגוף מתפלל.

* מיכל גוברין, "גוף תפילה - שיחה פומבית", בתוך: ז'אק דרידה ומיכל גוברין, *גוף תפילה: קולות, מילים בכתב, שיר תפילה*, תרגום: מיכל גוברין, הקיבוץ המאוחד, 2012, 52.

יצירה וביצוע: **מעין ליכטנברג** / מוזיקה מקורית, נגינה וביצוע: **דב וידר** / ליווי תנועתי: **מיה יוגל** / ע. הפקה: **אביגיל (טליה) יעקובי** / ליווי אמנותי: **פרופ' רות קנר**

הפסוקים במופע לקוחים מתוך ספר שמואל א, פרק א.

תודות: נופר סלע, מושיק יוסיפוב, מיכל גוברין, הרב רז הרטמן, יהונתן הרשברג, עומרי בן דור, הודיה פדר, בני ארטובסקי, ועוד רבות וטובות באמצע הדרך שליוו, תמכו, נגעו והעניקו מחשבות ועומקים לתהליך היצירה והיו אוזן לתפילתי.

סופרת עד עשר
פרפורמנס של אישה וכאב כרוני
יצירתה של רותם נחמני

Physical pain has no voice, but when it at last finds a voice, it begins to"
tell a story."*

אישה היא בעלת איברים, שביכולתם לברוא ובאותה הנשימה לגרום לסבל תהומי.

המופע מתעסק באופנים השונים של ייצוג כאבה של אישה המתמודדת עם אנדומטריוזיס, מחלה שקופה, שאחת מכל עשר נשים סובלת ממנה. המחלה מתאפיינת בנגעים של רירית הרחם, המוצאים את דרכם לחלל האגן ולאזורים נוספים בגוף ויוצרים דלקות, ציסטות וכאבים כרוניים. המחלה נקראת "שקופה" בשל היעדר מודעות וקושי באבחון. החיים לצד המחלה מביאים למלחמה יומיומית, שבה אישה צריכה לנהל שגרת חיים, להסתיר את הכאב, לעתים מבושה, במציאות שבה הטיפול בגוף נעשה בידי רוב גברי.

היצירה מתמודדת עם השאלה אם וכיצד ניתן לייצג כאב, מתוך רצון לסדוק את הטאבו ולתת קול לאילמות וההתעלמות בכל הקשור לסבלה של אישה. העבודה נעה בין כאב לאסתטיקה. מרחב האובייקטים הופך לזירת מאבק, שבה הגוף כמו מבקש, ולו לשעה אחת, להיות בשליטה ולמשוך בחוטי הקונפליקט היומיומי של אישה הסובלת מכאב נשי כרוני.

*Elaine Scarry, The Body in Pain: The making and Unmaking of the world, Oxford UP, 1985, 38.

יצירה וביצוע: **רותם נחמני** / ליווי תנועתי ודרמטורגיה: **אורין יוחנן** / מוזיקה מקורית: **תום שוורץ** / סריגה: **רני נגר** / ליווי אמנותי: **נטלי צוקרמן**

תודות: אסף ויסמן - יינות Mivino, דרור ליברמן, הילה גונן, סופיה טרוטוש, נאוה רוסו, יעל כליף, יניב גרייידי, בר נחמני, טל נחמני, דין אהרוני רולנד, מוזאיקה חני נחמני, גיא סלמן-שגיא, שוקו שלי, וכל כדורי האדוויל בעולם.

The Men I Love
יצירתה של שחף סגל

מסע אפוקליפטי של אישה החיה בתוך עולם גברי פטריארכלי, שהותיר הרס וחורבן.

אלו ימיהם האחרונים של כל הגברים בעולם. המקק, זמרת הליווי של אלביס והנקמה באחו שוזרים את סיפור הכאב הנשי, העוולות והאימה, מעשה ידיהם בעיקר של גברים. מנקודת מבטי, זהו עולמנו – עולם המנוהל על ידי גברים, עולם אלים ופושע, המנהל מלחמות, מוחק כפרים מטריד ואונס נשים ילדות וילדים. גברים מנהלים, עורכים ומביימים את התודעה של כולנו. חברתית, אמנותית והתנהגותית. משלמות המחיר העיקרי הן נשים, ובעיקר הנשים השחורות.

המופע מתבסס על ביוגרפיה אישית, כמו גם על מאורעות אמתיים שחוו נשים רבות. כן. אני כועסת. גם בשמן.

"החלאה תמשיך להרוס, לבזוז, לדפוק ולהרוג עד שמערכת העבודה-כסף תחדל להתקיים ויונהג מיכון מלא, עד שישתפו איתה פעולה מספיק נשים, או עד שיעבור הצורך באלימות לצורך השגת מטרות אלה. [...] גברים רציונליים רוצים שימעכו, ירמסו, ירסקו ויפוררו אותם, שיתייחסו אליהם כאל כלבים, כאל הזוהמה שהנם, כדי שיקבלו אישור לסלידה שהם מעוררים".*

* ואלרי סולאנס, *מניפסט החלאה*, תרגום: עידית שורר, רסלינג, 5002, 39-69.

המופע כולל שפה ודימויים בוטים העלולים לייצר אי נוחות וטריגרים שונים. לכן מוזמנות.ים לשמור על עצמכן.ם.

יצירה וביצוע: **שחף סגל** / ליווי אמנותי: פרופ' **רות קנר**
טקסטים מתוך: ואלרי סולאנס, *מניפסט החלאה*.

תודות: לפרופ' רות קנר על ההקשבה, ההכלה והאמונה; ליונתן שמיר על עריכת הסאונד; ולשתי בנותיי המופלאות, שאת המופע הזה אני עושה כדי שלהן, ולשאר הילדות והילדים, יהיה עולם טוב יותר.

אי שקט
יצירתה של עדי פאול

מיטה. החלל הבסיסי של הגוף. מפלט בתוך ים של תוהו.

היא שם, נוכחת בכל רגע. שואבת פנימה אל מעמקי הסדינים, הדמיון והחלומות.

בתוך אותו מרחב מיידי, שאליו תמיד אפשר לחזור, נמצאת אישה. היא לא מתרחקת. היא מחפשת את מקומה בפנים, אך גם כמהה אל החוץ.

מופע של אישה ומיטה. מסע בין מציאות לפנטזיה.

היצירה נולדה מצורך קיומי ונפשי לצאת לחיפוש כן אחר תשובה לשאלות – האם יש טעם בכלל לצאת החוצה? מה יוליד המפגש החשוף עם החוץ?

הדימוי המשולש – מיטה, אי וים – נמצא במרכזו של המופע, וטומן בחובו את המאבקים בין שחרור לתלות, בין חמלה לנוקשות, בין יציבות לתנועה. בין הריק המוחלט לבין העלייה על גדותיי.

היצירה מבקשת להיות מרחב אפשרות, חלל וזמן הנמתחים בין הרצון להישאב פנימה אל האי ולעצום עיניים, לבין הצורך לצאת ולהיפגש עם החוץ, עם מי הים המלוחים. לראות, לשמוע, להרגיש בעוצמה, לכאוב, לחיות.

יצירה בימתית וביצוע: **עדי פאול** / ייעוץ אמנותי: **ניצן נוני** / ייעוץ דרמטורגי: **עמית ארז** / קריינות: **טל עזרא** / ליווי אמנותי: ד"ר **חן אלון**

מקורות: ז'ורז' פרק, ***חלל וכו': מבחר מרחבים***, תרגום דן דאור ואוולין עמר, בבל, 1998.
Joe Grant & Dick Huemer (Directors), **Fantasia**, Walt Disney Productions, 1940.

תודות: עמית שחר, יעל כליף, סופנק שטרסלר, מיכל בוננו – על השותפות והליווי בשלבי התהליך השונים; למשפחה שלי, שנמצאת כאן תמיד; לשקד, על האמונה בי והאהבה.

בַּבוּשְׁקָה

יצירתה של נועם צפורי

לידה היא האירוע העתיק ביותר שידעה ההיסטוריה האנושית, אבל מה באמת קורה שם?

מאז שאני ילדה קטנה ספגתי מסרים ברורים לגבי השאלה איך אישה נראית, נשמעת ומתנהגת בזמן לידה. ובאופן גורף זה תמיד נראה אותו דבר.

ואז ילדתי בעצמי.

הרגילו אותנו להאמין שלידה היא מסוכנת ושהיולדת תסבול בהכרח סבל נוראי, אבל מה היה קורה אילו החזרנו לעצמנו את הבחירה והחלטנו לכתוב, עבור עצמנו ועבור התינוקות שלנו, סיפור לידה חדש-ישן?

המופע, המורכב מאוסף ראיונות וחומרים אוטוביוגרפיים, עוסק בחוויות לידה ובפערים שנוצרים בין עיצוב תודעת הלידה לבין מה שיכול, פוטנציאלית, להתרחש באמת. דרך סיפורי לידה של נשים שונות, היצירה מציפה נושאים הנוגעים בפחד שלנו מכאב, בטראומות ובחוויית לידה כאירוע רוחני ומעצים; נוגעת בגלישה לעולמות הלא נודע, בין החיים והמוות, ובקשר של הלידה לפסיכדליה.

כיצד נוכל להתחבר מחדש לידע הקדום שטמון בגופינו, מעצם היותנו נשים, וכלל לא ידענו ששכחנו?

יצירה וביצוע: **נועם צפורי** / עיבוד ועריכת סאונד: **ניב צפורי** / ליווי אמנותי: **נטלי צוקרמן**
תודות: לשתי בנותיי, אהובות הלב שלי, שותפות הסוד שלי, על שהענקתן לי את הזכות ללדת אתכן ברכות, אצילות ועוצמה. אין דבר יותר נפלא מאשר להיות אמא שלכן.

תכניות החוג לאמנות התיאטרון

- **מסלול עיוני: העמקה באמנות התיאטרון לתואר ראשון חד-חוגי ודו-חוגי, לימודי תיאטרון עיוני ומחקרי לתואר שני ושלישי**
ראש המסלול העיוני: ד"ר דרור הררי

- **מסלול מצטיינים במשחק: לימודי משחק לתואר ראשון ולתואר שני בארבע שנים**
ראש מסלול מצטיינים במשחק: יעל קרמסקי
ע. לראש מסלול מצטיינים במשחק: עדן שטרית

- **מסלול בימוי: לימודי בימוי מקצועיים לתואר ראשון ולתואר שני**
ראש מסלול בימוי: איגור ברזין

- **התכנית למצטיינים בעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה**
ראש התכנית למצטיינים בעיצוב: במבי פרידמן
מזכירת התכנית למצטיינים בעיצוב: אורית צילר

- **מסלול שחקן-יוצר-חוקר: לימודי תואר שני ביצירה עצמאית של תיאטרון ומופע**
ראש מסלול שחקן-יוצר-חוקר: ד"ר דפנה בן-שאול

- **מסלול לתיאטרון קהילתי וארטיביזם: יצירה בקהילה לתואר ראשון ולתואר שני**
ראש מסלול קהילתי: ד"ר חן אלון

- **מתשפ"ד: המסלול למופע עצמאי לתואר שני - שחקן-יוצר-חוקר ותיאטרון קהילתי וארטיביזם**

לפרטים על תכניות הלימודים, ראיונות קבלה למסלולים השונים ואודישנים אנא פנו למזכירת הסטודנטים.ות הילה פלק: 03-6409506 // hilafa@tauex.tau.ac.il

להצטרפות לרשימת התפוצה של תיאטרון האוניברסיטה ולקבלת מידע על תאריכי ההצגות אנא הירשמו בקישור: http://bit.ly/theatremailtau

לרכישת כרטיסים להצגות החוג: http://bit.ly/tautkts1

www.facebook.com/tautheatre

שבוע יוצרים

מאמרטיבטיאנו שרגשון ומיסלם ותיב

שחקן-יוצר-חוקר
25.6.23
28.6.23
ב-ד-ה
מרכז לאמנות ויעוש ביטבוע

יום ראשון, 25.6.2023

אביגיל יעקובי > **קול הפחד** > 18:00, מקסיקו 121
מירי לביא > **לבשתי את עצמי הפוך** > 18:00, מקסיקו 207ב'
לי ארנן > **לעבור** > 18:45, מקסיקו 207א' (מראות)
רותם נחמני > **סופרת עד עשר** > 19:30, הגלריה האוניברסיטאית
עדי פאול > **אי שקט** > 19:30, מקסיקו 121
עמית ארז ורני נגר > **קילופים** > 19:30, מקסיקו 207ב'
ליאת הרשקוביץ > **פרוטוקול קקאו** > 20:15, 207א' (מראות)
נועם צפורי > **בַּבּוּשְׁקָה** > 20:45, מקסיקו 121
שחף סגל > 21:00 > **The Men I Love**, מקסיקו 207ב'

יום שני, 26.6.2023

אירוע קרן אֹהלה הלוי > 17:00, מקסיקו 212

עמית ארז ורני נגר > **קילופים** > 18:00, מקסיקו 207ב'
עדי פאול > **אי שקט** > 18:45, מקסיקו 121
ליאת הרשקוביץ > **פרוטוקול קקאו** > 18:45, מקסיקו 207א' (מראות)
יעל כליף > **אגב הכל** > 19:30, מקסיקו 207ב'
נועם צפורי > **בַּבּוּשְׁקָה** > 20:00, מקסיקו 121
לי ארנן > **לעבור** > 20:15, 207א' (מראות)
מירי לביא > **לבשתי את עצמי הפוך** > 21:00, מקסיקו 207ב'
מעין ליכטנברג > **פקעת תפילה** > 21:00, מקסיקו 121

יום שלישי, 27.6.2023

שחף סגל > 18:00 > **The Men I Love**, מקסיקו 207ב'
מעין ליכטנברג > **פקעת תפילה** > 18:30, מקסיקו 121
עמית ארז ורני נגר > **קילופים** > 19:15, מקסיקו 207ב'
עדי פאול > **אי שקט** > 19:30, מקסיקו 121
לי ארנן > **לעבור** > 20:00, מקסיקו 207א' (מראות)
אביגיל יעקובי > **קול הפחד** > 20:30, מקסיקו 121
יעל כליף > **אגב הכל** > 20:30, מקסיקו 207ב'
ליאת הרשקוביץ > **פרוטוקול קקאו** > 21:15, מקסיקו 207א' (מראות)

יום רביעי, 28.6.2023

שחף סגל > 18:00 > **The Men I Love**, מקסיקו 207ב'
רותם נחמני > **סופרת עד עשר** > 18:45, הגלריה האוניברסיטאית
נועם צפורי > **בַּבּוּשְׁקָה** > 19:00, מקסיקו 121
מירי לביא > **לבשתי את עצמי הפוך** > 19:30, מקסיקו 207ב'
מעין ליכטנברג > **פקעת תפילה** > 20:00, מקסיקו 121
יעל כליף > **אגב הכל** > 20:30, מקסיקו 207ב'
רותם נחמני > **סופרת עד עשר** > 20:45, הגלריה האוניברסיטאית
אביגיל יעקובי > **קול הפחד** > 21:00, מקסיקו 121

